

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Quod donorum dei co[n]sideratio iuuat patientia[m]. cum
comme[n]datione famili[a]e Bentiuoloru[m] ca.xxiiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Secundus

sed ut filij p̄m amāt, tū effectu operis, q̄ affectu cordis: hi q̄ sp̄m
Dei h̄nt, qui est in gn̄atione spiritali, quasi semē filij Dei s̄t, q̄ si fi
lij et heredes, haeredes quidē Dei, cohaeredes autē Ch̄i. Quere ergo
et tu blādaz et foelices h̄ac appellatiōem, nō p̄ Alex̄dri delyzamēta
s̄ p̄ Pauli apli documēta. Pauli documētū ē ad Salathas q̄ Ch̄i
s̄t, carnē suā crucifixerūt cū vicijs et cōcupiscētijs, et hoc ē q̄d Pau
l̄ sup̄ius dixerat, sp̄ū ābulēm? hoc est ei sp̄ū ābulare fm̄ Ch̄m viue
re: Uita autēz Ch̄i quid aliud ē, q̄ st̄tutuz oīm et patiētē imp̄mis
cōe gymnasiuz: Si patiēs ergo fueris fili? Dei iure vocaberis

**Quō donoz dei p̄sideratio iuuat patiām cū p̄men
datione familie Bentiuoloz. Cca xxiiij.**

Sed cum tot sint gn̄a maloz, quib? quasi decumanis fluctib?
bus frequēter et sine pausa iactamur, Deo poti? gratiē agen
de, q̄ cum vno malo tot bona possideas, q̄ preces fundendaz, vt hoc
morbo careas, propterea moneo, vt donozū Dei rōnez habeas, et ea
reducas frequēter ad calculū. Si bona animi q̄ris, nō foecit te De?
rudez, ignauuz, stolidūve homiem, luxui deditū, gulē obnoxuz (q̄lis
hac tempestate nobiliuz viroz maior ē numer?) sed cordatū, ac dol
cilez, et ab adolescētia bene institutū, liberaliuz artiu? nō ignauum,
sacre etiā scripturē studiosuz, natura verecūduz, iustū, mansuetuz,
piuz, et vt paucis expēdiāz, bonā nō tua st̄tute, vtpote qui nondum
eras, s̄ magno Dei dono sortit? es animā, si extrema bona p̄sideras,
videbis te parētibus honestissimis ortū, inter p̄mores vrbis tuē cō
stitutuz, ad p̄claz sexdecimuirat? collegiuz duz adhuc esses iuue
nis ascitū, et ea summa ē apud ciues tuos autoritas, primusq; ma
gistratus. Adde q̄ in hac optima Bononiēsi Aristocratia ab opti
marib? quēstor electus es, et prefectus erario. Quod est ⁊ charitas
tis omnium in te, et tuē in omēs fidei magnū argumentuz. Nec ad
animi tui trāquillitatez parum facit, q̄ dei munere in ea tempora is
cidisti, quibus p̄ter cōsuetudinem suāz patria tua Bentiuolozuz
prudētia rem gubernāt, quinquagenaria iaz pace perfruitur. So
J iij

Liber Secundus

lebat ante hos annos quotidie tumultuari Bononia, ciues inter se
grassari, cedes et incendia fieri, et seditionum vestrarum plene erant au
res Italiae, at ubi rediit ad Bentiuolos iste principatus, tanta fuit eis
in rebus agendis dexteritas, tanta gubernandi peritia, tanta foelicitas
vt calamitosorum temporum respectu pns etas cum summa innocē
tie laude transigat iaz religiosior est populus, diuinus cultus ampli
or, Liberaliuz artiuuz studia sunt in flore, patricioz ac nobiliuz rein
tegrata est dignitas, mercaturę suus est honor, feruēt opificuz offi
cine, in vomeres cōflati sunt gladij, et rusticoz lacertosa iunctus nō
iam āplius ad bellum, sed ad agriculture opus exerceat. Jā temploz
viaz, porticuū ac domoz ornatui facta est accessio tāta, vt vrbis ipa
ab auis veltis (si resurgerēt) nō possit agnosci, Taceo quanta huic
clarissimę Bētiuoloz familię, et ei ipi q̄ merito in ea pncipatū tenet
Joāni viro pstantissimo, atq; illustrissimo necitūdie sis iunctus, cliē
telas sileo, diuitias, opes, honoresq; ptereō, de tui genitricis nobilita
te, de familię tuę antiquitate quicq; dicere supuacaneuz, scitum est
enim semp eaz inter pmas Bononię familias habitā, et id etiā nūc
antiqua patz ac maioz tuozuz monimēta clarissima obscurari non
sinunt. Prodiēunt etiā ex ea nō pauci magno et excellēti ingenio
viri, qui nō minus belli q̄ pacis officijs longe ac late claruerūt, et se
ac patriā simul illustrarūt. Superest vt ad memoriā reuocet ac re
colat, q̄ castā, q̄ pudicā, q̄ prudētē, q̄ cir cūspectā cōingez sis sor
titus, filias quanto corporis decore, quāta animi honestate cōspicu
as, et iam splendidissime cōingatas. quātę etiā indolis filios tibi ge
nuerit, quoz qui maior est natu frācilis (si vitę dator z cōseruator
Deo affuerit) breui te etiā stupescite ostēsurus ē se plem eē, z te prę, z
tāta maioz claritate dignissimā. Nec omnia si in statera rōnis appē
das, si ad perpēdiculuz metiaris, videbis in hac vita tanti eē, vt hac
egritudine videatur emi posse, forsan et debuisse si vendatur

¶ Quā alienaz calamitatuuz animaduertio ad pa
tientiam plurimuz faciat **¶** Ca. xxv.